

Vágó Istvánné Szülei

A képen édesanyám és édesapám van 1914-ben, mielőtt apámat kivitték a frontra. [Anyja neve a polgári házasságkötéskor készült anyakönyvi kivonat szerint Bratspiess Etel; az egyházi esküvőre készült meghívó szerint: Anna Bratspiess, Föltehetően a zsidó neve volt Anna. -- A szerk.] Nem tudom, hogy apukám meddig élt a szülői házban, Majdánkán, csak azt, hogy amikor tizenhat éves volt, akkor Máramarosszigeten tanult, a jesivában. Bentlakó volt. Hogy ezért fizetni kellett vagy nem, azt nem tudom. Lehet, hogy az apja azt akarta, hogy rabbi legyen, de aztán órákkal foglalkozott, mint a többi testvér is. Ezt nem tudtam kideríteni, hogyan jött nála és a többi testvérnél is az órasság. A legidősebb testvére Sátoraljaújhelyen lakott, és apukám ott volt nála, az üzletben. Annak a [sátoralja]újhelyi bácsinak a gyerekei mind az üzletben dolgoztak. A legidősebb lány könyvelt, a legkisebb meg szortírozta az apró alkatrészeket. A három fiú is ezzel foglalkozott. Volt, amelyik utazott. Apukám a bátyjától tanulta a kereskedést. Innen, Sátoraljaújhelyről ment leánynézőbe Zurawnóba, ez akkor Lengyelországban volt, Lemberg mellett [A kérdéses időben, 1914 körül Lemberg még az Osztrák--Magyar Monarchiához tartozott (Galícia székhelye volt), csak 1921 és 1939 között volt lengyel város. Ma Lemberg is és Zurawno is Ukrajnában található. -- A szerk.]. A sadhen ismerte anyukám családját. Mondta, hogy menjünk be ide, ha már erre járunk. Amikor meglátta anyukámat, már nem ment tovább. 1914-ben, a háború előtt két héttel volt az esküvőjük [Polgári házasságot csak két évvel később, 1916-ban kötöttek. -- A szerk.], és utána Sátoraljaújhelyen éltek. Ott született a két bátyám, én is ott születtem. Két éves voltam, amikor Debrecenbe költöztünk.